

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Ing. J. P.**, proti žalované: **Komora daňových poradců České republiky**, se sídlem Kozí 4, 602 00 Brno, zast. JUDr. Alexanderem Nettem, advokátem se sídlem Hlavní 40, 624 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Disciplinárního senátu č. XXIV Disciplinární komise žalované ze dne 30. 5. 2014, ve věci uložení disciplinárního opatření – vyškrtnutí ze seznamu daňových poradců,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Disciplinárního senátu Disciplinární komise Komory daňových poradců České republiky (dále také „KDP“), kterým byl žalobce uznán vinným za porušení povinnosti daňového poradce podle § 6 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komore daňových poradců České republiky, ve znění rozhodném pro posuzovanou věc (dále jen „zákon o daňovém poradenství“) a podle § 12 odst. 1 písm. d) tohoto zákona mu bylo uloženo

„disciplinární opatření ve formě vyškrtnutí ze seznamu daňových poradců ke dni doručení tohoto rozhodnutí“.

Z žalobou napadeného rozhodnutí lze přitom dovodit, že podstatou pro uložení disciplinární opatření bylo provinění žalobce spočívající v tom, že nepodal jako zástupce subjektů (ARTES CZ, s.r.o. a CZECH PRAG TAXI, s.r.o.) daňová přiznání v zákonných lhůtách, resp. některá podal až po telefonické urgenci ze strany správce daně, a to bez povinných příloh, a dále že od září roku 2013 zadržuje svým klientům převážnou část účetních dokumentů. Tím měl opakovaně a závažně porušit povinnosti daňového poradce stanovené v § 6 odst. 1 zákona o daňovém poradenství.

II. Obsah žaloby

Žalobce poukazoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť v něm KDP dle jeho názoru vycházela ze svých předpokladů a nikoliv ze skutečného stavu věci, čímž mělo dojít k porušení § 20 disciplinárního řádu KDP ČR. Konkrétně se mělo jednat o to, že v odůvodnění byl konstatován předpoklad, že obviněný daňový poradce není schopen ani ochoten napravit škodlivý stav a v porušování povinností již nepokračovat.

Žalobce dále namítal, že původní návrh disciplinárního opatření disciplinární žaloby byl jiný, než konečný závěr, přičemž nedošlo ke konstatování nových skutků. V neposlední řadě žalobce konstatoval, že z výše uvedených důvodů považuje napadené rozhodnutí nepřiměřené provinění daňového poradce.

III. Vyjádření žalované

Žalovaná KDP ve svém vyjádření nesouhlasila s tím, že došlo k porušení § 20 disciplinárního řádu KDP ČR, žalobce k tomuto svému tvrzení navíc nepředložil žádný důkaz. Žalovaná vycházela z důkazní situace, kterou předložil stěžovatel dozorčí komisi, disciplinární senát v průběhu řízení učinil všechny nezbytné kroky k tomu, aby byl řádně zjištěn skutkový stav a na základě hodnocení předložených důkazů neměl o skutkovém stavu žádné důvodné pochybnosti. Mimo jiné vyzval disciplinárně žalovaného k vyjádření a k doložení důkazů, kterými by tvrzení stěžovatele mohla být vyvrácena. Ten však přes opakované výzvy zůstal nečinný. Disciplinární senát proto neměl důvod hodnotit tvrzení stěžovatele jako nepravdivá nebo jím předložené důkazy jako nevěrohodné. K namítané odůvodnění napadeného rozhodnutí, týkajícího se neochoty obviněného poradce napravit škodlivý stav, uvedla žalovaná následující. V napadeném rozhodnutí je uvedeno: *„Pro neúčast obviněného na řízení disciplinární komise ani z jiných důkazů nebylo možno ověřit, zda je obviněný daňový poradce schopen a ochoten napravit škodlivý stav a v porušování povinností již nepokračovat.“* Dále také uvedla, že přístup disciplinárně obviněného daňového poradce k vlastnímu klientovi i ke KDP ČR se dá stěží označit za profesionální a že není omluvitelné, že odmítá komunikovat, přičemž lhotežné počínání disciplinárně obviněného svědčí o tom, že se podobně bude chovat i v budoucnu. Žalovaná tak nemohla dojít k závěru, že je obviněný daňový poradce schopen a ochoten vzniklý škodlivý stav napravit.

Žalovaná k odchýlení se od návrhu disciplinárního opatření v disciplinární žalobě přiblížila znění § 24 disciplinárního řádu KDP ČR, přičemž uvedla, že disciplinární senát je dle něj oprávněn rozhodnout pouze o skutku, který je předmětem disciplinární žaloby. Právním posouzením disciplinárního žalobce však vázán není. Žalovaná tedy konstatovala, že postupovala v souladu s výše uvedeným ustanovením.

K nepřiměřenosti uloženého disciplinárního opatření žalovaná uvedla, že z jednání disciplinárního senátu se obviněný řádně neomluvil. Sama uznává, že se něco může stát bezprostředně před jednáním, co obviněnému zabráni v účasti, ovšem je nutná následná řádná omluva, včetně doložení okolností apod. Dále uvedla, že proti zájmům individuálního poradce může stát zájem daňových poradců a KDP ČR jako celku na řádném výkonu daňového poradenství. Dle ní tak předpisy o disciplinárním řízení nesmí být vykládány způsobem, který znemožní efektivní potrestání nebo vyloučení daňových poradců, kteří svým jednáním poškozují zájmy ostatních. Dle žalované tak uložením disciplinárního opatření bylo dosaženo účelu disciplinárního řízení, a to ochrany zájmu na řádném výkonu daňového poradenství a ochrany požadované úrovně kvality služeb, neboť jednání obviněného daňového poradce splňovalo požadavek závažného porušení povinnosti daňového poradce. Dle žalované tak bylo postupováno v souladu s § 12 odst. 1 zákona o daňovém poradenství.

Žalovaná je přesvědčena, že při vydání napadeného rozhodnutí nebyla porušena zejména ustanovení § 2, 3 a 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, § 20 a 24 disciplinárního řádu KDP ČR v platném znění, tj. k datu 30. 11. 2012 a § 12 odst. 1 zákona o daňovém poradenství. Na základě výše uvedeného žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a uložení žalobci povinnosti nahradit žalované náklady řízení.

IV. Obsah nařízeného jednání před soudem

V rámci jednání před soudem účastníci setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích. Žalobce se vyjádřil k okolnostem týkajícím se jeho jednání, které bylo předmětem disciplinárního řízení. Nově nad rámec řádně a včas uplatněných žalobních bodů zpochybnil žalovanou zjištěné skutkové okolnosti týkající se jednání, za něž byl postižen a dále uvedl, že je mu známa jediná vzniklá škoda ve výši 5 400 Kč, která po něm ze strany zástupce klienta byla požadována pouze v rámci telefonického rozhovoru. Žalobce dále nově namítal, že žalovaná nepřihlédla k jeho kladné historii, jakožto daňového poradce, kdy žalobce je již od r. 1996 členem Komory daňových poradců a měl pouze jednu škodní událost ve výši jednoho ročního odvodu pojistného a dále dvě drobné škody, které uhradil v rámci spoluúčasti svým klientům. Žalobce dále nově namítal, že Disciplinární senát nejednal s přihlédnutím k zájmům daňového poradce, a to tím, že žalobci bylo zrušeno členství v komoře, přičemž došlo k vystavení nebezpečí celé řady jeho klientů, kteří se ocitli v situaci, kdy před koncem měsíce května, kdy se dodělávají daňová přiznání, přišli o daňového poradce.

Zástupce žalované uvedl, že nově uplatněná tvrzení žalobce nemůže vzít správní soud do úvahy, ty měly být uplatněny v rámci procesní obrany žalobce před disciplinárním orgánem žalované. Navíc jde o pouhá tvrzení, která nebyla ničím doložena. Žalobce zůstal po

celou dobu řízení nečinný, před jednáním se omluvil SMS zprávou, aniž by následně doložil skutečnosti v ní uváděné.

Žalobce i zástupce žalované soudu sdělili, že nenavrhují, aby soud ve věci prováděl dokazování; krajský soud proto vycházel z obsahu připojeného disciplinárního spisu žalované.

V. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalované, jakožto veřejnoprávní korporace vykonávající mj. i veřejnou správu na úseku daňového poradenství, krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podstatou projednávané věci je posouzení postupu žalované, která vůči žalobci jako daňovému poradci uplatnila svoji disciplinární pravomoc a uložila mu disciplinární opatření ve formě vyškrtnutí ze seznamu podle § 12 odst. 1 písm. d) zákona o daňovém poradenství, jenž stanoví následující: *„Za závažné nebo opětovné porušení povinnosti podle tohoto zákona, zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu daňovým poradcem (dále jen "disciplinární provinění") může komora daňovému poradci uložit, nejde-li přitom o trestný čin, některé z těchto disciplinárních opatření: ... d) vyškrtnutí ze seznamu.“*

Z toho je zřejmé, že dané disciplinární opatření lze uložit jen v případě disciplinárního provinění, kterým se podle jeho legální definice rozumí mj. porušení povinností daňového poradce. Práva a povinnosti daňového poradce přitom normuje zákon o daňovém poradenství v § 6 odst. 1 takto: *„Daňový poradce je oprávněn a povinen chránit práva a oprávněné zájmy svého klienta. Je povinen jednat čestně a svědomitě, důsledně využívat všechny zákonné prostředky a uplatňovat vše, co podle svého přesvědčení a příkazu klienta pokládá za prospěšné. Je přitom vázán pouze zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy a v jejich mezích příkazy klienta“.*

Na základě této právní úpravy lze učinit dílčí obecný závěr, podle kterého platí, že poruší-li daňový poradce své povinnosti závažným způsobem či opakovaně, dopustí se tím disciplinárního provinění, za které mu může KDP uložit disciplinární opatření: písemné napomenutí, pokutu až do výše 100 000 Kč, pozastavení výkonu daňového poradenství až na dobu 1 roku nebo vyškrtnutí ze seznamu daňových poradců (§ 12 odst. 1 písm. a) až d) zákona o daňovém poradenství).

V rámci předmětné žaloby uplatnil žalobce následující žalobní body.

Žalobce namítal, že v žalobou napadeném rozhodnutí je konstatován předpoklad, že žalobce není schopen ani ochoten napravit škodlivý stav a v porušování povinností již nepokračovat, přičemž v rámci dokazování podle § 20 disciplinárního řádu žalované však

Disciplinární senát vycházel v tomto bodě především ze svých předpokladů bez ohledu na skutečný stav věci, který neměl možnost posoudit. K této námitce uvádí soud následující.

Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí žalované vyplývá, že žalobce byl zmocněný společnostmi CZECH PRAG TAXI, s.r.o. a ARTES CZ, s.r.o. k zastupování před správcem daně, za společnost ARTES CZ, s.r.o. byla plná moc udělena dne 31. 3. 2005 a za společnost CZECH PRAG TAXI, s.r.o. dne 26. 4. 2011. Žalobce plně moci svým podpisem akceptoval. Z důkazních prostředků je tedy nesporné, že žalobce byl zplnomocněným daňovým zástupcem těchto společností. Žalobce v zákonné prodloužené lhůtě do 1. 7. 2013 nepodal k Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Benešov, daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2012 za uvedené společnosti. Daňová přiznání byla podána až na opakovanou výzvu finančního úřadu, a to dne 7. 10. 2013. Obdobná situace nastala i u daňových přiznání k dani silniční za zdaňovací období r. 2012 a u daňového tvrzení k dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za zdaňovací období r. 2012 za společnost CZECH PRAG TAXI, s.r.o. Z doložených důkazních prostředků je nesporné, že žalobce neplnil povinnosti, nechránil zájmy svých klientů řádně a včas, čímž způsobil opakovaně svým klientům škody. Žalobce od června 2013 nereagoval na výzvy jednatelky obou společností, čímž svým klientům způsobil nemalé komplikace a neeliminoval škody tímto konáním vzniklé. Došlo též k zadržování prvotních dokladů. Žalobce nepodal vysvětlení a na vznesená obvinění nereagoval žádným způsobem. Disciplinární senát žalované vycházel při úvaze ohledně výběru konkrétního disciplinárního opatření zejména ze závažnosti a opakování porušení povinností daňového poradce se způsobením četných komplikací klientům, ze skutečnosti, že žalobce opakovaně nepodal daňová přiznání a zadržoval prvotní doklady klienta, přičemž tato pochybení nenapravit ani v průběhu disciplinárního řízení. Vůči těmto závěrům Disciplinárního senátu žalované nevznese žalobce v rámci zákonné 2 měsíční lhůty pro podání žaloby a rozšiřování žalobních bodů (viz ust. § 72 odst. 1 a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s.) žádné konkrétní námitky.

První uplatněná žalobní námitka směřovala do úvahy žalované, že **žalobce není schopen ani ochoten napravit škodlivý stav**, přičemž žalobce namítá, že žalovaná nemohla ohledně tohoto závěru vycházet ze skutečného stavu věci, neboť ho senát žalované neměl možnost posoudit.

Uvedená žalobní námitka je nedůvodná.

Z obsahu připojeného spisu žalované vyplývá, že v rámci zápisu zasedání Dozorčí komise Komory daňových poradců ze dne 23. 1. 2014 bylo konstatováno, že žalobce v průběhu řízení před Dozorčí komisí žalované se k tvrzením uvedeným ve stížnosti zástupkyně společností CZECH PRAG TAXI, s.r.o. a ARTES CZ, s.r.o. nevyjádřil, proto byla Dozorčí komise žalované při rozhodování o této stížnosti nucena vycházet pouze z tvrzení a skutečností předložených stěžovatelkou. Pozvánkou na jednání Disciplinárního senátu žalované byl žalobce pozván na projednání podané disciplinární žaloby na den 12. 5. 2014 ve 14. hodin. Přílohou pozvánky byl originál disciplinární žaloby, žalobce byl vyzván, aby se do 10 dnů od převzetí výzvy vyjádřil k obsahu podané žaloby a předložil důkazy pro svá tvrzení, příp. navrhl provedení důkazů; žalobce byl též poučen o právu nahlížet do disciplinárního spisu a činit si výpisy a účastnit se projednání této věci před senátem. Žalobci byla uvedena pozvánka

doručena dne 29. 4. 2014. V disciplinárním spisu žalované je dále zaznamenána zpráva od žalobce ze dne 6. 5. 2014 se vzkazem, že žalobce s účastí počítá. Dále je v disciplinárním spisu záznam – výpis SMS zprávy ze dne 12. 5. 2014, 13 hod 27 min, kdy žalobce formou SMS zprávy žalované sdělil, že má přetrvávající problémy s hypertenzí, není schopen dojít na komisi a nemá podklady, které jsou v kanceláři; zkusí alespoň něco s podklady. Z disciplinárního spisu žalované, z žaloby ani z vyjádření žalobce v rámci nařízeného jednání před soudem nevyplývá, že by se žalobce k věci jakkoliv vyjádřil, či že by předložil nebo navrhl provedení důkazů, ačkoliv byl k tomuto vyzván. Pokud jde o otázku schopnosti a ochoty žalobce napravit škodlivý stav zjištěný žalovaným (žalobcem v rámci žalobních bodů nerozporovaný), není možno vinit žalovanou z nezákonného postupu, jestliže k závěru o neschopnosti či neochotě žalobce napravit škodlivý stav dospěla v rámci úvahy hodnotící jeho nečinnost v rámci předmětného disciplinárního řízení. Žalobce svoji ochotu či schopnost napravit škodlivý stav nijak v rámci řízení před žalovanou neprojevil, stejně tak ani v rámci řízení o podané žalobě. Navíc žalobce u ústního jednání před soudem potvrdil, že škodu způsobil, telefonicky byl klientem k její úhradě vyzván a tuto škodu neuhradil. Za daného stavu je proto řešená žalobní námitka zcela nedůvodná.

Žalobce dále namítal, že návrh disciplinárního opatření disciplinární žaloby byl jiný, než konečný závěr, přičemž nedošlo ke konstatování nových skutků. K této žalobní námitce uvádí soud následující.

Z obsahu disciplinárního spisu žalované vyplývá, že Disciplinární komise žalované v disciplinární žalobě ze dne 24. 1. 2014 navrhovala, aby Disciplinární senát uložil žalobci opatření ve smyslu ust. § 12 odst. 1 písm. b) zákona o daňovém poradenství (pokutu až do výše 100 000 Kč), přičemž žalobci bylo Disciplinárním senátem uloženo opatření podle ust. § 12 odst. 1 písm. d) citovaného zákona – vyškrtnutí ze seznamu. Z obsahu disciplinárního spisu dále vyplývá, že specifikace skutku, který byl kladen žalobci za vinu, nebyla v rámci disciplinárního řízení změněna. Disciplinární senát rozhodoval o stejném skutku, jak byl vymezen disciplinární žalobou, přičemž na základě dalšího průběhu disciplinárního řízení, poté, co byla vypracována disciplinární žaloba, dospěl senát k závěru, že je žalobci třeba uložit opatření ve formě vyškrtnutí ze seznamu. Skutečnost, že v rámci disciplinární žaloby bylo navrhováno jiné opatření, než bylo přijato, neznamená, že by se Disciplinární senát žalované dopustil protiprávního postupu, neboť v rámci své kompetence dané ust. § 12 a 13 zákona o daňovém poradenství rozhodoval na základě výsledků disciplinárního řízení. Uvedená žalobní námitka není důvodná.

Žalobce dále namítal, že z důvodů uvedených v první a druhé žalobní námitce považuje žalobou napadené rozhodnutí žalované za nepřiměřené ve vztahu k provinění žalobce.

K předmětné žalobní námitce soud uvádí, že Disciplinární senát žalované rozhodoval na základě oprávnění dané mu shora citovanými ust. § 12 a 13 zákona o daňovém poradenství, přičemž zvolené disciplinární opatření je řádně odůvodněno v rámci žalobou napadeného rozhodnutí žalované a použité úvahy nelze označit za excesivní. Žalobce napadá nepřiměřenost uloženého disciplinárního opatření pouze ve vztahu k první a druhé shora citované a vypořádané námitce, přičemž obě dvě námitky nebyly hodnoceny soudem jako

důvodné. Za uvedeného stavu nelze shledat nezákonnost v postupu žalované, která žalobci uložila předmětné disciplinární opatření.

K ostatním námitkám proti žalobou napadenému rozhodnutí žalované, které byly nově uplatněny až v rámci nařízeního jednání před soudem, nemohl soud vzhledem k přísné dispoziční a koncentrační zásadě ovládající řízení podle s.ř.s. (viz ust. § 72 odst. 1 a § 72 odst. 2 věta třetí tohoto zákona) přihlídnout.

VI. Závěr a náklady řízení

S ohledem na shora uvedené hodnocení řádně a včas uplatněných žalobních námitek rozhodl krajský soud postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. tak, že podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto postupem podle ust. § 60 odst. 1 a 7 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovaná by takové právo měla, sama soudu navrhla, aby jí přiznal náhradu nákladů spočívající v nákladech vynaložených na právní zastoupení. V soudním řízení správním však vystupuje žalovaná jako orgán veřejné správy v oboru své působnosti a není proto v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit. Předmět řízení se týká vlastního výkonu pravomoci žalované jako samosprávné korporace, k němuž sama žalovaná ustavuje své specializované orgány. Považovat v takové situaci za účelně vynaložený náklad výdaje na právní zastoupení žalované, které se v meritu věci omezí na konstatování toho, co v podstatě uvedl příslušný orgán žalované v řízení, které vedl, nelze. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. 5. 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu